

SP-demagoog Ron Meyer probeert van Limburgse ziekenhuiskwestie een staaltje klassenstrijd te maken

Posted on 12 september 2024 by Gastauteur

Door Gard Simons*

Ron Meyer, oud-fractievoorzitter van de SP in Heerlen en tevens voormalig partijvoorzitter, is sinds 1 april 2022 directeur van het Nationaal Programma Heerlen-Noord. Ondanks het feit dat hij in die hoedanigheid ambtenaar is in dienst van de gemeente Heerlen, profileert hij zich als een soort schaduwvethouder. Kennelijk is Meyer als enige van zijn 1100 collega's vrijgesteld van de gedragscode die van ambtenaren een bepaalde terughoudendheid verlangt.

In plaats van zich te beperken tot waarvoor hij is aangenomen (fungeren als patroonheilige voor Heerlense Prachtwijken) bemoeit Meyer zich met alle maatschappelijke kwesties waar voor de SP politieke winst valt uit te halen. In de praktijk betreft het dan meestal onderwerpen waarbij de minder draagkrachtigen benadeeld dreigen te worden, althans in de ogen van de SP. Dus zeg maar gerust

met alles, want de partij ziet achter elke boom een complot tegen de allerarmsten.

Het is daarom niet verwonderlijk dat Meyer zich ook tegen de kwestie-Zuyderland aan loopt te bemoeien. Wat is er ook weer aan de hand?

Niets doen was geen optie

Het Zuyderland Ziekenhuis, met een vestiging in Heerlen en een in Sittard-Geleen, kampt al geruime tijd met ernstige personeelstekorten, voornamelijk in de hoog complexe spoedzorg. In het licht van de sterke vergrijzing van Zuid-Limburg was niets doen geen optie meer. Op initiatief van het Zuyderlandbestuur werd een commissie gevraagd met een plan te komen dat de ziekenhuiszorg in de regio's Parkstad en Sittard-Geleen toekomstbestendig zou maken en houden.

Deze zogenaamde regietafel kwam uiteindelijk tot de slotsom dat de complexe spoedzorg uit Heerlen moest verdwijnen. De basisspoedzorg, (denk bijvoorbeeld aan gipsen), blijft wel op beide locaties beschikbaar. Verder blijven in Heerlen de poli's, de dagbehandeling en de planbare ingrepen gewoon beschikbaar. Ook de huisartsenpost blijft. De locatie Sittard-Geleen legt zich toe op de complexe spoedeisende hulp en de complexere operaties. Ook de intensive care zal in de toekomst alleen nog op de locatie Sittard-Geleen aanwezig zijn.

Deze verdeling zorgt ervoor dat er op alle disciplines voldoende gekwalificeerd personeel voorhanden is. Voor 85 procent van de patiënten verandert er niets. Zij ontvangen dezelfde zorg op de hun vertrouwde locatie. Voor slechts 7 procent van de patiënten zorgt het toekomstbestendig maken van de ziekenhuiszorg van beide regio's dus voor een wijziging van locatie. Zeven procent? Ja, want omdat diverse medische handelingen al tien jaar verspreid zijn over beide locaties, is 'Heerlen' met een aanbod van 92 procent al tien jaar geen volwaardig ziekenhuis meer. Dat is, in een notendop, eigenlijk het hele verhaal. Goed geregeld zou je zeggen, maar dat is buiten de waard gerekend.

Ogenblikkelijk zagen populistische politieke partijen als de PVV en de SP, en zelfs de PvdA, brood in de plannen van de regietafel. Hun eigen brood, welteverstaan. Geert Wilders riep in november 2023 zelfs dat hij er weleens even voor ging zorgen dat er een volwaardig ziekenhuis in Heerlen bleef. Frans Timmermans diende een volstrekt kansloze motie in, die de minister (toen nog Pia Dijkstra) opriep tot ingrijpen, terwijl hij heel goed wist dat een minister hier niet over gaat. Maar de aanjager van de

protestgeluiden is de Heerlense SP, met Ron Meyer als kameraad nummer één.

Klassenstrijd in de zorg

Want het is Ron Meyer die van de kwestie-Zuyderland een staaltje klassenstrijd maakt. In de wereld van Meyer is immers alles klassenstrijd, dus waarom dit niet. De conclusies van de regietafel zijn opgesteld door mensen die niet in de schuldhelpverlening zitten, dus die zijn per definitie verdacht, zoals vroeger brildragers in het Cambodja van Pol Pot. De SP en Meyer schetsen scenario's waarin je zo ongeveer met een hartinfarct op de fiets van Brunssum naar Sittard moet, want een auto hebben arme mensen natuurlijk niet.

Hoe moeten die dan op de spoedeisende hulp in Geleen komen? Uiteraard is dat allemaal flauwekul. De bloedspoedzaken worden gewoon afgehandeld door de ambulancediensten, die zelf al rijdende SEH's zijn. Bovendien staan er in Heerlen altijd een stabilisatieteam en een traumateam paraat. Maar met dit soort onnodige details vallen Meyer en consorten u niet lastig. Het narratief moet wel overeind blijven: ze nemen ons de SEH af en nu gaan we allemaal dood! Bovendien speelt zorgverzekeraar CZ ook nog een rol in het verhaal, en zorgverzekeraars zijn, zoals u weet, de Klassenfeind.

Meyers meest recente wapenfeit is een stuk op de opiniepagina van De Limburger, waarin hij ze onderzoeksjournalist en columnist Paul Bots van onderen uit de zak geeft. Bots had het gewaagd om in een column te stellen dat Parkstad niet zo moest zeuren omdat het straks 25 kilometer verder moet reizen voor sommige zorghandelingen. Uiteraard schoot dat Meyer in het verkeerde keelgat, en hij kroop in de pen.

Hij hoeft daarbij niet bang te zijn dat De Limburger zijn pennenvrucht niet plaatst, want die krant ontpopt zich steeds meer als het persoonlijke propagandablaadje van Ron Meyer en publiceert zonder omwegen braaf elke natte scheet die de programmadirecteur Kansenparels opstuurt. Het stuk van Meyer draagt de veelzeggende titel 'Uitleg voor mensen met geld'. Want mensen met geld moeten altijd alles uitgelegd krijgen. Die snappen alleen hoe ze geld moeten verdienen, maar verder zijn ze zo dom als het achter eind van een koe. Maar gelukkig is daar Ron Meyer, die schrijft:

'David Jongen (bestuursvoorzitter Zuyderland) en Joep de Groot (bestuursvoorzitter

CZ) lijken voorlopig evenmin te begrijpen dat wat voor mensen met geld “maar” 25 kilometer is, voor tienduizenden anderen op lichtjaren neerkomt.’

Ziehier wederom de preoccupatie van Meyer met die slechte mensen die niet bij de voedselbank lopen. Ten eerste valt er op die 25 kilometer het een en ander af te dingen. Het ligt er namelijk maar net aan waar in Parkstad je woont. Vanuit mijn woonplaats is het 19 kilometer naar de locatie Sittard-Geleen, als je echter in Brunssum-Noord woont gaat daar toch al gauw een 7 kilometer van af.

Politiek gewin

Ten tweede, voordat ik me laat meesleuren in kinderachtige haarkloverij over aantallen kilometers, vergeet Meyer voor het gemak weer een aantal dingen. Zoals gezegd worden de bloedspoedzaken met de ambulance gereden en daar hoeft je niet voor te betalen. Voor het particulier vervoer geldt al een gunstige taxiregeling. Die ritten kosten een fractie van het normale taxitarief. En nog geeft de regietafel aan dat er nog gekeken moet worden naar een verbetering van het openbaar vervoer. In de rest van het artikel put Meyer zich uit in het opsommen van wat er allemaal mis is in Parkstad en vooral in Heerlen, die sinds jaar en dag stijf bovenaan alle nationale kommer en kwelmonitors prijkt. En dan te bedenken dat de SP al twintig jaar de scepter zwaait in het Havanna aan de Caumerbeek. Je zou bijna een bepaalde causaliteit gaan vermoeden.

Maar waarom bijten de SP en Meyer (en sommige andere politieke spelers) zich zo vast in het dossier-Zuyderland? Waarom blijven zij de publieke opinie verzieken met hele en halve onwaarheden? Het antwoord is simpel: politiek gewin. De doorsnee burger verdiept zich niet in vuistdikke onderzoeksrapporten. Zelfs de meeste medische professionals doen dat niet. Ze luisteren liever naar de soundbytes van Ron Meyer, Geert Wilders en Frans Timmermans, die roepen dat het toch maar allemaal een schande is en dat u straks doodgaat omdat in Heerlen de SEH verdwijnt.

Chronisch verontwaardigd

Voorals in Parkstad vindt dit soort teksten weerklank, want de gemiddelde Parkstedeling is sinds het opdoeken van de mijnindustrie chronisch verontwaardigd en vermoedt achter alles een samenzwering om de regio nog meer in het verdomhoekje te drukken. Die mentaliteit is een vruchtbare voedingsbodem voor de

demagogie van Ron Meyer en zijn hulpsinterklazen. Want een van de belangrijkste lessen die in de SP-klasjes voor aspirant-revolutionairen wordt onderwezen, is dat je de publieke opinie niet zozeer moet bespelen met argumenten, maar met emotie. Want een vervelende eigenschap van de ratio is dat hij de neiging heeft om opgeklopte flauwekul te ondergraven. En dat moeten ze niet hebben bij de SP.

Gard Simons is schrijver/publicist en oud-columnist en -opiniemaker voor dagblad De Limburger.

Wynia's Week is jarig! Bent u al donateur? Doneren kan op verschillende manieren. Hartelijk dank!